

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

13.11.2023

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia rozliczenia podatku akcyzowego od aut osobowych w przypadku (I) czasowej rejestracji w Polsce - wyrok NSA z 27 października 2023 r., sygn. I FSK 1243/21 oraz (II) najmu samochodu osobowego z terytorium UE - wyrok NSA z 29 marca 2023 r., sygn. I GSK 2247/19	3
Płatności z tytułu usług ubezpieczenia nie podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła w Polsce , wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2023 r., sygn. III SA/Wa 1571/23	4

Kwestia rozliczenia podatku akcyzowego od aut osobowych w przypadku (I) czasowej rejestracji w Polsce - wyrok NSA z 27 października 2023 r., sygn. I FSK 1243/21 oraz (II) najmu samochodu osobowego z terytorium UE - wyrok NSA z 29 marca 2023 r., sygn. I GSK 2247/19

Spór w pierwszej sprawie zainicjował złożony przez spółkę wniosek o zwrot zapłaconej uprzednio na terytorium kraju akcyzy od kilkunastu aut, w związku z ich dostawą wewnątrzwspólnotową (WDT). Organ interpretacyjny nie uznał przedmiotowych wniosków o zwrot wskazując, iż uprzednia rejestracja samochodów stanowi przeszkodę w zwrocie podatku akcyzowego. Niniejszy tok rozumowania podzielił również wojewódzki sąd administracyjny (WSA), który wskazał, iż zwrot przysługuje wyłącznie w razie WDT lub eksportu niezarejestrowanych wcześniej samochodów. Sprawa trafiła na wokandę NSA, który w wyroku z 27 października 2023 r. uchylił wyroki sądu I instancji i przekazał mu sprawę do ponownego rozpatrzenia. W ocenie NSA należy przede wszystkim odróżnić rejestrację w celu trwałego dopuszczenia do ruchu na terytorium kraju, od czasowej rejestracji w celu przemieszczenia samochodu poza granice kraju.

W drugiej sprawie spółka dążyła do ustalenia, czy w przypadku najmu samochodów osobowych od kontrahenta mającego siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego UE (Niemiec) oraz następnie przemieszczenia ich na terytorium kraju, będzie zobowiązana do zapłaty podatku akcyzowego.

Organ podatkowy uznał, iż przemieszczenie w analizowanych okolicznościach samochodów osobowych na terytorium Polski stanowi nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu ustawy, które podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Spółka, nie zgadzając się z argumentacją organu, złożyła skargę do WSA, który uchylił interpretację indywidualną. WSA wskazał, iż nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w związku wewnątrzwspólnotowym nabyciem przedmiotowych samochodów osobowych, ponieważ najemca nie nabędzie prawa do rozporządzania samochodami jak właściciel. Po rozpatrzeniu wniesionej przez organ interpretacyjny skargi kasacyjnej NSA w wyroku z 29 marca 2023 r. oddalił skargę organu.

Wyroki NSA mają ważny wymiar i należy je ocenić pozytywnie. W pierwszej z przedstawionych spraw NSA celnie zauważył, iż należy odróżnić rejestrację czasową z urzędu, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, której celem jest doprowadzenie do korzystania z pojazdów na terenie kraju (to jest tylko jeden z etapów postępowania administracyjnego rejestracyjnego), od rejestracji czasowej na wniosek, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. W tym zakresie sama rejestracja samochodu osobowego (czasowa, co należy podkreślić), zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jeżeli pojazd ten nie był i nie jest przeznaczony do używania w kraju, nie powinna być przeszkodą w odzyskaniu zapłaconej akcyzy. Należy zaznaczyć, iż podatek akcyzowy jest podatkiem jednofazowym, który obciąża konsumpcję. Zwrócił na to również uwagę TSUE w wyroku z 17 maja 2023 r. (w sprawie C-105/22) wskazując, że podatek akcyzowy od samochodów osobowych ma charakter podatku związanego z ich konsumpcją, która materializuje się poprzez rejestrację danego samochodu osobowego na terytorium kraju. W tym kontekście należy rozpatrywać rejestrację czasową dokonywaną w celu umożliwienia wywozu pojazdu za granicę, która do takiej konsumpcji (w kraju) nie prowadzi, wręcz przeciwnie ją wyklucza.

W drugiej ze spraw NSA również celnie zauważył, iż zawartego w art. 101 ust. 1 ustawy akcyzowej sformułowania „nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel” nie należy interpretować w sposób rozszerzający. W procesie wykładni prawa podatkowego pierwszeństwo ma wykładnia językowa, a dopiero w przypadku istnienia po jej zastosowaniu dalszych wątpliwości co do sensu przepisu (lub w celu wzmocnienia wyniku wykładni językowej), należy sięgnąć po wykładnię systemową lub funkcjonalną. W rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia z tzw. najmem samochodu osobowego, oczywistym jest, że nie dochodzi do nabycia (przez najemcę) prawa do rozporządzania pojazdem jak właściciel;

znaczenie/zakres tego pojęcia nie budzi bowiem większych wątpliwości. Tym samym nie powstaje obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w związku wewnątrzwspólnotowym nabyciem samochodu osobowego, skoro spółka nie nabędzie prawa do rozporządzania samochodem jak właściciel oraz w związku z tym nie dokona jego zarejestrowania w Polsce (jednym z warunków zarejestrowania pojazdu jest przedstawienie dowodu własności pojazdu, np. umowy sprzedaży, umowy darowizny). W tym zakresie konsekwencją braku obowiązku podatkowego będzie brak obowiązku zapłaty akcyzy.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
MENEDŻER

WIOLETTA ZDUNEK
KONSULTANT

Płatności z tytułu usług ubezpieczenia nie podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła w Polsce, wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2023 r., sygn. III SA/Wa 1571/23

Stanowisko przedstawione w wyroku WSA w Warszawie wpisuje się w obowiązującą linię orzeczniczą o braku obowiązku pobierania podatku u źródła od dokonywanych wypłat z tytułu usług ubezpieczeniowych.

Podatnik zwrócił się z pytaniem o obowiązek pobrania podatku u źródła od należności wypłacanych z tytułu ubezpieczenia za transport międzynarodowy i krajowy oraz od odpowiedzialności cywilnej. Usługi były świadczone przez holenderskiego pośrednika. Zdaniem spółki, należności z tytułu polisy ubezpieczeniowej nie mieszczą się w katalogu świadczeń podlegających opodatkowaniu WHT ani nie stanowią usług

podobnych do świadczeń w nim wskazanych. W szczególności, usługi ubezpieczeniowe nie powinny być utożsamiane z usługami gwarancji ze względu na istotę obu tych usług. Polisa ubezpieczeniowa ma na celu rekompensatę szkody, a gwarancja stanowi zapewnienie dla wierzyciela, że dłużnik spełni dane świadczenie.

DKIS nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika twierdząc, że usługa ubezpieczenia pod kątem celowościowym i funkcjonalnym jest tożsama z usługą gwarancji, ponieważ ubezpieczyciel (podobnie jak gwarant) zarecza, że spełni określone świadczenie. Różnice istniejące pomiędzy tymi dwoma rodzajami umów są na tyle nieistotne, że umowa ubezpieczenia powinna zostać uznana za świadczenie podobne do usługi gwarancji. W konsekwencji, podatnik powinien pobrać WHT przy dokonywanych wypłatach z tytułu zawartej polisy ubezpieczeniowej.

WSA w Warszawie nie zgodził się ze stanowiskiem organu podatkowego i uchylił zaskarżoną interpretację. W ustnym uzasadnieniu podkreślił doniosłość wykładni językowej przy definiowaniu umowy ubezpieczenia i umowy gwarancji, która wskazuje na różnice w ich rozumieniu. Istotą umowy ubezpieczenia jest wypłata przez wyspecjalizowany podmiot odszkodowania w przypadku wystąpienia szkody. Te cechy nie występują w przypadku umowy gwarancji, dlatego świadczeń tych nie powinno się uznawać za podobne.

Wyrok WSA w Warszawie wpisuje się w obecną linię orzeczniczą przemawiającą za brakiem obowiązku pobrania podatku u źródła z tytułu nabywanych usług ubezpieczenia (por. wyroki NSA z 8 sierpnia 2023 r., sygn. II FSK 210/21, 17 sierpnia 2021 r., sygn. II FSK 587/21 czy z 14 października 2021 r., sygn. II FSK 834/21).

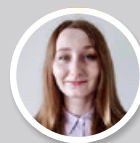
Pogłębia się jednocześnie rozdziewięć pomiędzy stanowiskami organów podatkowych oraz sądów administracyjnych. Katalog należności z tytułu tzw. usług niematerialnych podlegających opodatkowaniu WHT ma charakter otwarty, co pozostawia bardzo szeroki margines przy kwalifikacji wydatków.

W stanowiskach przedstawianych w interpretacjach indywidualnych można zauważyć trend do rozszerzania katalogu świadczeń podlegających opodatkowaniu WHT w Polsce. Jednocześnie sądy administracyjne zwracają szczególną uwagę na wykładnię językową, która stanowi podstawę do ewentualnego uznania danego świadczenia za podobne w stosunku do wprost wymienionego w katalogu.

Obecny rozdzźwięk pomiędzy stanowiskami organów podatkowych i sądów administracyjnych jest niekorzystny dla podatników. Nabywanie usług ubezpieczeniowych jest obowiązkowym wydatkiem dla wielu przedsiębiorców. Jednocześnie bardzo często wiążą się

z dokonywaniem zagranicznych płatności, gdy usługi ubezpieczeniowe są nabywane od tego samego podmiotu przez wszystkie spółki należące do danej grupy. Niestety, ze względu na rozdzźwięk pomiędzy DKIS a sądami administracyjnymi, podatnicy powinni przyjąć ostrożnościowe podejście w tym zakresie lub występować ze skargami do sądów administracyjnych, co może wiązać się z długoletnim oczekiwaniem na pozytywne rozstrzygnięcie.

ALEKSANDRA MAZURKIEWICZ
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia możliwości korzystania przez grupę VAT z ochrony z art. 14k i 14m OP wynikającej z interpretacji indywidualnych wydanych dla członków grupy VAT przed jej powstaniem, wyrok WSA w Warszawie z 27 października 2023 r., sygn. III SA/WA 1406/23	7
Kwestia oceny czy w odniesieniu do budynku wybudowanego na cudzym gruncie spółka podlega opodatkowaniu podatkiem od przychodów z budynków, wyrok WSA w Warszawie z 26 października 2023 r., sygn. III SA/WA 776/23	7
Usługi szkoleniowe spółki w zakresie obsługi systemu realizowane bezpośrednio w szpitalach w zakresie teleradiologii nie korzystają ze zwolnienia z VAT, wyrok WSA w Warszawie z 26 października 2023 r., sygn. III SA/WA 1684/23	7
Kwestia oceny czy spółka z o.o. powstała z przekształcenia spółki jawnej jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności, o którym mowa w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 26 października 2023 r., sygn. I SA/PO 469/23	7
Kwestia oceny czy danina specjalna na obronę Republiki Cypru podlega odliczeniu od podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej zgodnie z art. 24a ust. 12 ustawy CIT, wyrok WSA w Szczecinie z 26 października 2023 r., sygn. I SA/SZ 348/23	8
Gmina nie może wykorzystywać równocześnie dwóch różnych metod do rozliczenia VAT od wydatków mieszanych, wyrok WSA w Gdańsku z 25 października 2023 r., sygn. I SA/GD 469/23	8

Kwestia możliwości korzystania przez grupę VAT z ochrony z art. 14k i 14m OP wynikającej z interpretacji indywidualnych wydanych dla członków grupy VAT przed jej powstaniem, wyrok WSA w Warszawie z 27 października 2023 r., sygn. III SA/WA 1406/23

Nowo założona grupa VAT, jako nowy podatnik, nie będzie objęta ochroną, jaką dają wydane na wniosek innego podatnika (spółek wchodzących w jej skład) indywidualne interpretacje, które nie dotyczą działalności grupy VAT.

Kwestia oceny czy w odniesieniu do budynku wybudowanego na cudzym gruncie spółka podlega opodatkowaniu podatkiem od przychodów z budynków, wyrok WSA w Warszawie z 26 października 2023 r., sygn. III SA/WA 776/23

Z przepisów ustawy CIT wynika, że budynek może być przez podatnika amortyzowany zarówno wówczas, gdy stanowi jego własność, jak również w przypadku, gdy wybudowany został na cudzym gruncie i nie stanowi własności podatnika. Regulując opodatkowanie podatkiem minimalnym od przychodów z budynku, prawodawca, w tej samej ustawie, wskazał, że jednym z warunków podlegania temu podatkowi jest to, aby budynek stanowił własność lub współwłasność podatnika. W zakresie opodatkowania nie znalazły się natomiast budynki wybudowane na cudzym gruncie, które nie stanowią odrębnego od gruntu przedmiotu własności. W konsekwencji nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że spółka jako dokonująca odpisów amortyzacyjnych od budynku, będzie objęta dyspozycją art. 24b ustawy CIT, pomimo że nie posiada tytułu własności do tego budynku.

Usługi szkoleniowe spółki w zakresie obsługi systemu realizowane bezpośrednio w szpitalach w zakresie teleradiologii nie korzystają ze zwolnienia z VAT, wyrok WSA w Warszawie z 26 października 2023 r., sygn. III SA/WA 1684/23

W przedmiotowej sprawie spółka de facto przeprowadza szkolenia z zakresu obsługi sprzętu, który dostarcza inny podmiot. Spółka, a także ten inny podmiot to dwa podmioty komercyjne, przede wszystkim

nastawione na zysk. Szkolenie z obsługi sprzętu dostarczanego przez podmiot prywatny nie jest objęte ingerencją państwa. Trudno sobie wyobrazić, że organy państwowe, instytucje publiczne będą przeprowadzały szkolenia w zakresie systemu, który produkuje, wytwarza i dostarcza podmiot prywatny. Z tych zasadniczych względów nie można dostrzec, aby tym obszarem zajmowały się również podmioty publiczne i w konsekwencji nie sposób uznać, iż spółka realizuje analogiczne cele jak inne podmioty publiczne. Stąd do tych usług nie ma zastosowania zwolnienie z VAT wynikające z art. 132 ust. 1 lit. i Dyrektywy 112.

Kwestia oceny czy spółka z o.o. powstała z przekształcenia spółki jawnej jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności, o którym mowa w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 26 października 2023 r., sygn. I SA/PO 469/23

Racjonalny ustawodawca w jednym akcie prawnym nie używa różnych definicji do oznaczenia tych samych znaczeń. Różne definicje nie mogą mieć tego samego znaczenia. Czym innym jest zatem w oparciu o ustawy CIT rozpoczęcie działalności i czym innym rozpoczęcie prowadzenia działalności. Dlatego też spółka z o.o. nie ma racji twierdząc, że skoro powstała w wyniku przekształcenia spółki jawnej to jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności. Ona jest podatnikiem rozpoczynającym działalność jako nowa, przekształcona spółka, ale nie jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności w rozumieniu art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Prowadzenie działalności rozpoczęła bowiem spółka jawna, a powstała z przekształcenia spółka z o.o. rozpoczęła działalność, ale już prowadzoną. Przepis art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT mówi o podatniku rozpoczynającym prowadzenie działalności, a nie rozpoczynającym działalność. Dlatego też organ prawidłowo stwierdził, że spółka powstała z przekształcenia spółki jawnej nie jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności gospodarczej. Wobec tego w pierwszym roku opodatkowania CIT estońską spółka ta nie będzie uprawniona do stosowania stawki ryczałtu, o której mowa w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, tj. 10% podstawy opodatkowania, jako podatnik rozpoczynający działalność.

Kwestia oceny czy danina specjalna na obronę Republiki Cypru podlega odliczeniu od podatku od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej zgodnie z art. 24a ust. 12 ustawy CIT, wyrok WSA w Szczecinie z 26 października 2023 r., sygn. I SA/SZ 348/23

Nie można stwierdzić, że danina specjalna na obronę Republiki Cypru jest podatkiem dochodowym, który zgodnie z art. 24a ust. 12 ustawy CIT podlega odliczeniu w Polsce. Danina ta stanowi bowiem inną należność niż podatek dochodowy. Ustalana jest niezależnie od uzyskiwanego dochodu i podatku dochodowego. Jej odrębność od podatku/podatków dochodowych potwierdza również brzmienie polsko-cypryjskiej UPO. W art. 2 ust. 3 lit. b pkt iii) tej UPO, danina specjalna na obronę Republiki, została bowiem wymieniona odrębnie obok podatku dochodowego i podatku dochodowego od osób prawnych.

Gmina nie może wykorzystywać równocześnie dwóch różnych metod do rozliczenia VAT od wydatków mieszanych, wyrok WSA w Gdańsku z 25 października 2023 r., sygn. I SA/GD 469/23

Mając na uwadze wykładnię językową jako podstawową, która jest stosowana przy

interpretacji przepisów prawa podatkowego, to wskazanie, że podatnik może zastosować inny, bardziej reprezentatywny sposób określenia proporcji oznacza, iż chodzi o inny sposób niż to wynika z przepisów rozporządzenia. Dlatego też tworzenie takiej metody, która jest mieszana, ale też zawiera element wynikający z przepisów rozporządzenia jest niezgodne z art. 86 ust. 2h ustawy VAT. Ocenę tę potwierdza również wykładnia systemowa wewnętrzna, jak i celowościowa, gdzie ustawodawca przewidział metodę wyliczenia „prewspółczynnika”, w szczególności do jednostek samorządu terytorialnego, wskazując wzór matematyczny, ale dał możliwość zastosowania innej metody niż ta, którą przewidziano w przepisach rozporządzenia. Z przepisów tych nie wynika dopuszczalność łączenia dwóch metod wynikających z przepisów wskazanych przez ustawodawcę i sposobu wskazanego przez podatnika. W konsekwencji nie można zgodzić się z zaprezentowanym przez gminę sposobem odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących wydatki bieżące związane z funkcjonowaniem budynku jednostki budżetowej przy zastosowaniu dwóch metod odliczenia, tj. w pierwszej kolejności proporcji powierzchniowej, a następnie wzoru wynikającego z rozporządzenia MF.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia zwolnienia z VAT usług przekazu pieniężnego, usług wymiany walut oraz usług bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych przekazanych w celu wykonania transakcji płatniczej, a także usług przechowywania i przetwarzania danych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-14012.609.2023.2.IK	11
Ustalenie czy dniem poniesienia kosztu uzyskania przychodu typu GRNI może być dzień, w którym koszt ten ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie innego niż faktura dowodu księgowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.476.2023.1.AND	11
Wpłaty na PFRON nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT. Kwestia spełnienia warunku z art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.427.2023.2.AP	12
Skutki podatkowe w VAT otrzymania środków pieniężnych przez spółkę od dostawców zagranicznych w ramach modelu transgranicznego w związku z otrzymanymi „rabatami pośrednimi”, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.362.2023.2.JO	12
Budowa infrastruktury światłowodowej jako długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.516.2023.1.JKU	13
Zasady rozpoznawania kosztów w świetle art. 15cb ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.345.2023.1.AS	14

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT otrzymanych środków w ramach zawartej umowy przewencyjnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.516.2023.3.KO	14
Skutki podatkowe w PCC zmiany sposobu finansowania z obligacji korporacyjnych na pożyczkę w drodze nowacji , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.200.2023.2.MM	14
Sposób przypisania kosztów wspólnych do pozostałych przychodów i przychodów kapitałowych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB-1-3.4010.462.2023.2.JKU	15
Uznanie uzgodnień zawartych w umowach z kontrahentami za uzgodnienia w rozumieniu art. 29a ust. 13 ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.371.2023.2.JO	15
Prawo do odliczenia VAT z faktur dokumentujących wynagrodzenie za usługi doradcze w procesie pozyskania finansowania inwestora dla spółki w związku z transakcją , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP-1-1.4012.493.2023.1.MKA	16
Zakres przedmiotowy pojęcia usługa turystyki. Kwestia prawa do odliczenia VAT z tytułu nabycia usług w zakresie żywienia (organizacja cateringu, dostawa posiłków) w ramach świadczonych usług hotelarskich , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.957.2019.10.WN	16

Kwestia zwolnienia z VAT usług przekazu pieniężnego, usług wymiany walut oraz usług bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych przekazanych w celu wykonania transakcji płatniczej, a także usług przechowywania i przetwarzania danych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-14012.609.2023.2.IK

Świadczone przez wnioskodawcę w ramach biura usług płatniczych, usługi mają charakter usług złożonych, dla których w przypadku świadczenia usług wymiany walut to ta usługa będzie usługą zasadniczą, zaś w przypadku świadczenia usług przekazu pieniężnego usługą zasadniczą będzie stanowić usługa przekazu pieniężnego. Natomiast pozostałe usługi opisane we wniosku, tj. usługa przetwarzania i przechowywania danych oraz usługa bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych w celu wykonania transakcji płatniczej będą usługami pomocniczymi. Usługi przetwarzania i przechowywania danych będą niezbędne i nierozdzielnie związane z usługą przekazu pieniężnego i usługą wymiany walut, nie będą wykonywane w celu świadczenia żadnych innych usług. Usługi przekazu pieniężnego i związane z nim usługi wymiany walut wymagają zebrania danych osobowych osób biorących udział w usłudze i dlatego wnioskodawca będzie przechowywał zebrane dane. Podobnie w sytuacji bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych. Środki te są przechowywane w celu wykonania transakcji płatniczej. Tym samym, świadczenia realizowane przez wnioskodawcę prowadzącego biuro usług płatniczych będą wpisywały się w zakres usług korzystających ze zwolnienia z VAT. Jednocześnie wskazać należy, że usługa przekazu pieniężnego wraz z usługą przetwarzania i przechowywania danych oraz usługa bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych będzie korzystała ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT. Natomiast usługa wymiany walut wraz z usługą przetwarzania i przechowywania danych oraz usługa bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych będzie korzystała ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 7 ustawy VAT.

Z uwagi na to, że usługi świadczone przez wnioskodawcę w ramach jego działalności gospodarczej, jak wykazano wyżej, będą ko-

rzystały ze zwolnienia od podatku, to wnioskodawca nie będzie miał prawa do odliczenia podatku naliczonego od zakupów związanych z tą działalnością.

Ustalenie czy dniem poniesienia kosztu uzyskania przychodu typu GRNI może być dzień, w którym koszt ten ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie innego niż faktura dowodu księgowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.476.2023.1.AND

W analizowanej sprawie istotne jest to, że podział na koszty bezpośrednie i tzw. pośrednie nie ma wyłącznie wymiaru symbolicznego, ale przekłada się na prawidłowe rozliczenie podatkowe kosztów uzyskania przychodu w prowadzonej przez spółkę działalności. Z opisu sprawy jednoznacznie wynika, że koszty typu GRNI spółka ujmuje łącznie, bez kwalifikowania tych kosztów jako koszty bezpośrednio lub pośrednio związane z osiąganym przychodem z uwagi na problemy w ich rozdzieleniu. Zatem w przedstawionych okolicznościach nie można zgodzić się ze stanowiskiem zrównującym podatkowe ujęcie kosztów GRNI bezpośrednio związanych z uzyskiwaniem przychodu z kosztami pośrednimi i uznać moment ich poniesienia w dniu, w którym koszty te ujęto w księgach rachunkowych na podstawie innego niż faktura dowodu księgowego, niezależnie od tego czy są koszty bezpośrednio związane z przychodami, czy też nie. Przyjęcie interpretacji spółki prowadziłoby w rezultacie do niemożności ustalenia momentu zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów bezpośrednio związanych z przychodami, gdyż z jednej strony przepisy art. 15 ust. 4, 4b, 4c ustawy CIT nakazują wiązać ten koszt z odpowiadającymi mu przychodami, z drugiej zaś strony przepis art. 15 ust. 4e ustawy CIT mówi o momencie poniesienia, jako momencie ujęcia kosztu w księgach, który przecież nie musi odpowiadać momentowi wykazywania przychodów podatkowych. Dodatkowo przepisy art. 15 ust. 4, 4b i 4c ustawy CIT nie odwołują się (inaczej niż w art. 15 ust. 4e) do posiadanych dokumentów (w tym faktur), lecz do związku z przychodem. W rezultacie należałoby uznać, że przepisy art. 15 ust. 4, 4b, 4c ustawy CIT byłyby martwe (koszt bez względu na charakter jego powiązania z przychodem i tak

zawsze wykazywany byłby w momencie poniesienia), co z uwagi na wyżej wskazaną argumentację oraz zakładaną racjonalność ustawodawcy nie może mieć miejsca. Mając na uwadze, że moment potrącalności kosztów bezpośrednich określony został przez ustawodawcę w art. 15 ust. 4, 4b i 4c ustawy CIT, nie można zgodzić się ze stanowiskiem stwierdzającym, że za dzień poniesienia kosztów uzyskania przychodu typu GRNI, obejmujących zarówno koszty bezpośrednio, jak i pośrednio związane z przychodem, spółka może uznać dzień, w którym koszt ten został ujęty w księgach rachunkowych (zaksięgowany) na podstawie innego niż faktura dowodu, zgodnie z art. 15 ust. 4e ustawy CIT.

Wpłaty na PFRON nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT. Kwestia spełnienia warunku z art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.427.2023.2.AP

Wpłaty na PFRON, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie są wydatkami niezwiązanymi z działalnością gospodarczą i tym samym nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek. Zatem, zgodzić należy się ze stanowiskiem, że wpłaty na PFRON o których mowa w art. 21 ust. 1 ww. ustawy nie stanowią wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT.

W przypadku, gdy spółka uzyska więcej niż 50% przychodów z transakcji sprzedaży towarów na rzecz podmiotu powiązanego i w związku z tą transakcją wytwarzana jest wartość dodana pod względem ekonomicznym – spółka spełni warunek określony w art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT. Zauważyć należy, że warunek dotyczący uzyskiwania przychodów z transakcji z podmiotami powiązаныmi na poziomie niższym niż 50% dotyczy wyłącznie sytuacji, w której w związku z tymi transakcjami nie jest wytwarzana wartość dodana pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma. Powyższa sytuacja nie będzie miała zatem miejsca w omawianej sprawie. Wobec powyższego, osiągnięcie więcej niż 50% przychodów z ty-

tułu transakcji z podmiotami powiązаныmi nie będzie skutkowało utratą przez spółkę prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Wynagrodzenie z tytułu najmu nieruchomości nie będzie stanowić ukrytego zysku określonego w art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Najem nieruchomości, która jest niezbędna do prowadzenia działalności gospodarczej spółki oraz to, że spółka nie posiada własnych składników majątkowych wynika z jej decyzji biznesowej i prawnej. Wspólnicy zadbałi o wyposażenie spółki w aktywa niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto, wynajem nieruchomości nie jest przyczyną działań polegających na dokapitalizowaniu w następstwie tego spółki w innej formie niż wkładu do spółki. Do zawarcia umowy najmu doszłoby również (i to na takich samych warunkach), gdyby umowa była zawierana z podmiotami niepowiązаныmi ze spółką. W świetle powyższego, wynagrodzenie na rzecz podmiotu powiązanego z tytułu najmu nieruchomości nie będzie stanowić ukrytego zysku w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Również wynagrodzenie z tytułu nabycia usług nie będzie stanowić ukrytego zysku określonego w art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Z opisu sprawy bowiem wynika, że zawierane transakcje nie będą stanowiły formy dokapitalizowania podmiotów powiązanych oraz zostaną ustalone na warunkach rynkowych. Powiązanie stron nie będzie miało wpływu na warunki zawieranych transakcji. Warunki będą ustalane w taki sposób, jakby ustalono je między niepowiązаныmi podmiotami. Zawieranie transakcji z podmiotami powiązаныmi wynika z faktycznych potrzeb biznesowych spółki.

Skutki podatkowe w VAT otrzymania środków pieniężnych przez spółkę od dostawców zagranicznych w ramach modelu transgranicznego w związku z otrzymanymi „rabatami pośrednimi”, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.362.2023.2.JO

Otrzymywanie przez spółkę środków pieniężnych z tytułu osiągnięcia określonego poziomu zakupów (obrotów) ze sprzedaży usług chmurowych przez spółkę, które nie są związane ze świadczeniem wzajemnym (spółka nie będzie świadczyć na rzecz dostawcy zagranicz-

nego żadnych dodatkowych czynności), stanowić będzie rabat pośredni. We wniosku wskazano bowiem, że jedynym warunkiem otrzymania środków pieniężnych jest osiągnięcie określonego poziomu zakupów usług chmurowych u dostawców zagranicznych/poziomu sprzedaży usług chmurowych, który należy przekroczyć. Zatem wypłacenie środków nie wiąże się z wykonywaniem jakichkolwiek świadczeń na rzecz dostawców zagranicznych przez spółkę. Tym samym otrzymanie przez spółkę środków pieniężnych nie będzie powodować powstania obowiązku podatkowego, bowiem ich otrzymanie nie będzie związane z jakąkolwiek czynnością opodatkowaną VAT.

Brak możliwości korekty przez dostawcę zagranicznego podstawy opodatkowania w razie udzielenia rabatu pośredniego jego „niebezpośredniemu” kontrahentowi oznacza, że ten kontrahent będący podmiotem krajowym nie ma obowiązku obniżenia związanego z taką dostawą usług podatku naliczonego. Ponieważ dostawca zagraniczny nie będzie dokonywać korekty (obniżenia podatku należnego) - gdyż pomiędzy spółką a dostawcą zagranicznym nie dochodzi do transakcji usługowych, w związku z którymi będą wypłacane środki pieniężne, zatem dostawca zagraniczny nie wystawi z tego tytułu na rzecz spółki faktur korygujących. Tym samym nie będzie uzasadnienia prawnego oraz ekonomicznego dla obniżenia podatku naliczonego przez spółkę. W konsekwencji, skoro w omawianym przypadku dostawca zagraniczny nie będzie mógł wystawić faktury korygującej na spółkę, dla obniżenia podstawy opodatkowania nie znajdzie zastosowania art. 29a ust. 13 ustawy VAT, gdyż odnosi się on wyłącznie do tych przypadków, w których wystawiono fakturę korygującą do pierwotnej faktury. A zatem, spółka nie będzie również zobowiązana do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, o których mowa w art. 86 ust. 19a ustawy VAT, związanego z zakupem usług chmurowych w ramach modelu transgranicznego od dystrybutorów.

Budowa infrastruktury światłowodowej jako długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.516.2023.1.JKU

Realizacja przedsięwzięcia polegającego na umożliwieniu użytkownikom końcowym dostępu do szybkiego internetu, a co za tym idzie możliwość korzystania z e-usług; z e-rozrywki, z szerszej palety nowoczesnych usług (telewizja, telefon), poszukiwania i świadczenia pracy online; udziału w zajęciach szkolnych organizowanych przez internet; podejmowania i uczestniczenia w inicjatywach społecznych za pośrednictwem internetu; zdobywania i poszerzania wiedzy za pośrednictwem internetu, stanowi długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej, o którym mowa w art. 15c ust. 10 ustawy CIT. Celem wybudowania infrastruktury światłowodowej jest zapewnienie na wybudowanej infrastrukturze możliwie najszerszego dostępu do hurtowych usług, na równych i niedyskryminujących warunkach, zgodnie z wymogami projektu POPC i niewątpliwie służy zapewnieniu należytego funkcjonowania gospodarki i życia ludności, pozwalając na rozwój oraz dostęp do szybkiego internetu, a więc projekt realizowany jest w ogólnym interesie publicznym.

W opisanym stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym spełnione są także wymienione w art. 15c ust. 8 ustawy CIT, warunki, tj.: I) wykonawca projektu, tj. spółka podlega opodatkowaniu w państwie członkowskim UE; II) aktywa, których projekt dotyczy, znajdują się całości w państwie członkowskim UE; III) koszty finansowania zewnętrznego są wykazywane przez spółkę dla celów podatkowych w całości w państwie członkowskim UE; IV) dochody spółki są osiągnięte w całości w państwie członkowskim UE. W konsekwencji, zgodnie z art. 15c ust. 8 ustawy CIT przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego, spółka ma prawo, nie brać pod uwagę kosztów finansowania dłużnego wynikających z kredytów i pożyczek wykorzystywanych do sfinansowania opisanego inwestycji.

Zasady rozpoznawania kosztów w świetle art. 15cb ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 25 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.345.2023.1.AS

Możliwość rozpoznania kosztów o których mowa w art. 15cb ustawy CIT przysługuje w roku wniesienia dopłaty do spółki albo podwyższenia kapitału rezerwowego bądź zapasowego oraz w kolejnych dwóch bezpośrednio po sobie następujących latach podatkowych. Brzmienie art. 15cb ust. 1 ustawy CIT wskazuje przy tym, że wysokość kosztów z tytułu hipotetycznych odsetek powinna być ustalana przy zastosowaniu stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok podatkowy (rok rozpoznania kosztu podatkowego). Z przepisu nie wynika bowiem, że raz ustalona wartość oprocentowania (tj. w oparciu o stopę referencyjną obowiązującą w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok wniesienia dopłaty bądź przekazania zysku na odpowiedni kapitał) powinna być stosowana w całym okresie odliczenia. Z tego też względu zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w każdym z trzech lat podatkowych, może podlegać kwota odpowiadającej iloczynowi stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwoty zysku za rok obrotowy. Tym samym stanowisko wskazujące, że w oparciu o przepis art. 15cb ust. 1 ustawy CIT spółka będzie uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty odpowiadającej iloczynowi stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwoty zysku uzyskanego odpowiednio w 2021, 2022 i 2023 r. i w kolejnych latach przeznaczonego na kapitał zapasowy, tj. zysku za okres od 1 maja do 31 grudnia roku podatkowego 2021 oraz zysku za dwa kolejne lata (tj. za rok podatkowy: 2022 i 2023) oraz za kolejne jeśli spółka osiągnie w zysk i uchwałą wspólników przeznaczy go na kapitał zapasowy spółki jest prawidłowe.

Kwestia opodatkowania VAT otrzymanych środków w ramach zawartej umowy prewencyjnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.516.2023.3.KO

Jakkolwiek można się zgodzić, że otrzymana dotacja może nie mieć bezpośredniego wpływu na cenę dostarczanych towarów i świadczonych usług, jednak nie można potwierdzić stanowiska, że realizacja umowy zawartej przez spółkę z X nie powoduje po stronie spółki obowiązku podatkowego i obowiązku wystawienia faktury. Okoliczności faktyczne sprawy wskazują bowiem, że w zamian za otrzymane dofinansowanie spółka podjęła się realizacji zadań prewencyjnych mających na celu zapobieganie powstawaniu lub zmniejszenie skutków wypadków ubezpieczonych poprzez zakup materiałów ochronnych i innych środków chroniących zdrowie pracowników. X natomiast zyskuje wymierną korzyść poprzez zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia szkód u ubezpieczonych oraz ograniczenie rozmiaru szkód. Istnieje zatem związek pomiędzy otrzymywaną płatnością a świadczeniem na rzecz X, który ma charakter bezpośredni i na tyle wyraźny, że należy uznać, że płatność następuje w zamian za to świadczenie. Tym samym dofinansowanie wypłacone przez X – wbrew stanowisku spółki – w rzeczywistości stanowi wynagrodzenie za usługę w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, świadczoną przez spółkę na jego rzecz, która na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT podlega opodatkowaniu VAT. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie podstawą opodatkowania dla spółki – zgodnie z art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 ustawy VAT – jest wszystko co stanowi zapłatę, którą spółka otrzyma od X jako dofinansowanie przeznaczone na sfinansowanie zakupu materiałów ochronnych i innych środków chroniących zdrowie pracowników, tj. kwota otrzymana od X, pomniejszona o kwotę podatku należnego.

Skutki podatkowe w PCC zmiany sposobu finansowania z obligacji korporacyjnych na pożyczkę w drodze nowacji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.200.2023.2.MM

Planowana umowa odnowienia, polegająca będzie na spełnieniu tego samego świadczenia (tj. zwrotu przez emitenta ceny emisyjnej obligacji wraz z dyskontem i kuponem odsetkowym), lecz z innej podstawy prawnej, tj. umowy pożyczki. Jednakże niezależnie od tego, że podstawą prawną

odnowionego zobowiązania emitenta będzie umowa pożyczki, to zarówno zawarcie umowy nowacji, jak i zawarcie w jej wyniku umowy pożyczki, będzie dla spółki neutralne podatkowo. Reasumując, zawarcie przez spółkę umowy nowacji, jako czynności niewymienionej w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy PCC nie będzie podlegało opodatkowaniu PCC. Również zmiana podstawy prawnej zobowiązania emitenta poprzez zawarcie umowy pożyczki, będzie dla spółki jako pożyczkodawcy neutralna podatkowo.

Sposób przypisania kosztów wspólnych do pozostałych przychodów i przychodów kapitałowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.462.2023.2.JKU

Nie można zgodzić się ze spółką, że dokonując przypisania kosztów wspólnych do pozostałych przychodów oraz przychodów kapitałowych, nie powinna uwzględniać w kalkulacji, o której mowa w tych przepisach, wartości wniesionego przez spółkę wkładu - tj. spółka nie powinna ujmować wartości wniesionego wkładu w kwocie „przychodów z zysków kapitałowych” (w liczniku proporcji) oraz w „ogólnej kwocie przychodów” (w mianowniku proporcji). Z przepisów ustawy CIT wynika bowiem wprost, że jeżeli podatnik uzyskuje przychody z zysków kapitałowych oraz przychody z innych źródeł przychodów, a nie jest możliwe przypisanie danych kosztów innych niż bezpośrednio związane z przychodami do źródła przychodów, koszty te ustala się w takim stosunku, w jakim pozostają osiągnięte w roku podatkowym przychody z tych źródeł w ogólnej kwocie przychodów.

Nie można również zgodzić się ze spółką, że dokonując na podstawie art. 15 ust. 2 i 2a ustawy CIT, przypisania kosztów wspólnych do dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem CIT oraz do dochodów zwolnionych z podatku CIT, nie powinna uwzględniać w kalkulacji, o której mowa w tych przepisach, wartości wniesionego wkładu - tj. spółka nie powinna ujmować wartości tego wkładu w „przychodach podlegających opodatkowaniu” (w liczniku proporcji) oraz w „ogólnej kwocie przychodów” (w mianowniku proporcji).

Uznanie uzgodnień zawartych w umowach z kontrahentami za uzgodnienia w rozumieniu art. 29a ust. 13 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.371.2023.2.JO

Uregulowanie zawarte w art. 29a ust. 13 ustawy VAT umożliwia podatnikowi dokonanie obniżenia podstawy opodatkowania już w momencie wystawienia faktury korygującej pod warunkiem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że uzgodnił z nabywcą towaru lub usługobiorcą warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla dostawy tych towarów lub świadczenia tych usług, określone w fakturze korygującej i faktura korygująca jest zgodna z posiadaną dokumentacją. W przypadku gdy podatnik nie posiada dokumentacji w okresie, w którym wystawił fakturę korygującą, obniżenia podstawy opodatkowania dokonuje za ten okres rozliczeniowy, w którym dokumentację tę uzyskał. Zatem przy wystawieniu faktury korygującej istotne są faktyczne ustalenia między kontrahentami, a nie tylko samo wystawienie faktury. Zasadnicze znaczenie dla obniżenia podstawy opodatkowania ma dokumentacja potwierdzająca, że obie strony transakcji znają i akceptują nowe, zmienione warunki transakcji. Ustawodawca nie sprecyzował katalogu dokumentów, które potwierdzałyby uzgodnienie nowych warunków transakcji, żaden przepis nie określa specjalnej formy wymaganych dokumentów. Wobec tego dokumentacja może być prowadzona w dowolnej formie. Uzgodnienie transakcji powinno wynikać w szczególności z warunków handlowych i przyjętych zwyczajów we współpracy między kontrahentami. W tej sprawie umowy zawierane z kontrahentami będą regulować warunki obniżenia podstawy opodatkowania dla świadczenia usług w określonych w fakturze wystawianej za dany okres rozliczeniowy. Po zaistnieniu okoliczności objętych uzgodnieniem w treści umowy, spółka będzie uprawniona do dokonywania korekt, bez konieczności dodatkowego uzgodnienia treści korekty z danym kontrahentem. Należy zatem uznać, że postanowienia zawarte w treści umów z kontrahentami potwierdzają uzgodnienie z kontrahentami warunków obniżenia podstawy opodatkowania dla

świadczonych usług określonych w fakturze korygującej. Wystawienie faktury korygującej jest konsekwencją uprzednich udokumentowanych w umowie uzgodnień pomiędzy stronami. Podsumowując, w analizowanej sprawie umowy zawierane z kontrahentami będą zawierać uzgodnienia regulujące warunki obniżenia podstawy opodatkowania świadczonych usług, zatem należy uznać, że stanowiąc będą dokumentację, o której mowa w art. 29a ust. 13 ustawy VAT. Posiadanie tej dokumentacji uprawnia spółkę do obniżenia podstawy opodatkowania w okresie rozliczeniowym, w którym została wystawiona faktura korygująca, przy założeniu spełnienia warunków uzgodnienia przed jej wystawieniem.

Prawo do odliczenia VAT z faktur dokumentujących wynagrodzenie za usługi doradcze w procesie pozyskania finansowania inwestora dla spółki w związku z transakcją, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 9 października 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.493.2023.1.MKA

W odniesieniu do poniesionych wydatków na zakup usług doradczych, spółce będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego wynikającego z faktur wystawionych przez doradców dokumentującej wynagrodzenie uzależnione od efektu w przypadku skutecznego pozyskania finansowania i inwestora. W omawianej sprawie warunki do odliczenia są spełnione, gdyż jak wynika z okoliczności sprawy spółka jest czynnym podatnikiem VAT, którego główna sprzedaż stanowi sprzedaż opodatkowaną VAT. Ponadto, z okoliczności sprawy wynika, że wynagrodzenie doradców, pozostaje pośrednio w związku z ogólną działalnością spółki, tj. ma wpływ na pozyskanie finansowania i nowego inwestora, co pozwoliło na dalszy stabilny rozwój spółki i utrzymanie sprzedaży podlegającej opodatkowaniu VAT w zakresie produkcji produktów higienicznych i do pielęgnacji dziecięcej. Pozyskanie nowego inwestora jest dla spółki istotne m.in. ze względu na to, że dzięki transakcji do której doszło w lipcu 2023 r. udało się pozyskać bezpośrednio przez spółkę dodatkowe finansowanie, które zostanie przeznaczone na dalszy rozwój spółki, zostało spłacone całkowite dotychczasowe zadłużenie wobec banku. Spółka ma możliwość pozyskania obecnie nowego, zwięk-

szego kredytu obrotowego. Ponadto już po transakcji udało się nawiązać nowe relacje handlowe z sieciami handlowymi jak również spółka została włączona w trwające negocjacje zakupu nowych celów inwestycyjnych przez podmioty powiązane z nowym partnerem-inwestorem. Usługi doradcze nabywane od doradców są związane wyłącznie z działalnością opodatkowaną VAT. Faktury wystawione przez doradców dokumentujące wynagrodzenie uzależnione od efektu w przypadku skutecznego pozyskania inwestora są wystawione na spółkę. Wobec powyższego należy uznać, że w analizowanej sprawie warunki odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu usług świadczonych na rzecz spółki przez doradców, określone w art. 86 ust. 1 ustawy VAT, zostały spełnione. Wskazane wyżej korzyści będące rezultatem nabytych od doradców usług mają związek wyłącznie z wykonywanymi przez spółkę czynnościami opodatkowanymi VAT. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT, przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego wykazanego na fakturach wystawionych przez doradców pod warunkiem niezastosowania ograniczeń wskazanych w art. 88 ustawy VAT.

Zakres przedmiotowy pojęcia usługi turystyki. Kwestia prawa do odliczenia VAT z tytułu nabycia usług w zakresie żywienia (organizacja cateringu, dostawa posiłków) w ramach świadczonych usług hotelarskich, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 października 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.957.2019.10.WN

Usługa turystyki to świadczenie złożone, na które składa się szereg usług (obcych i własnych) takich jak np. hotel, wyżywienie, transport, mających na celu zorganizowanie pobytu klientowi poza miejscem jego zamieszkania. Usługi te są tak ściśle powiązane, że obiektywnie tworzą one w aspekcie gospodarczym jedną całość (jedną usługę, jeden produkt). Zatem, za usługi turystyki należy uznać zorganizowane lub indywidualne wyjazdy wycieczkowe połączone z rekreacją i rozrywką. Wobec tego, aby daną usługę uznać za usługę turystyki, powinna ona być usługą składającą się z więcej niż jednego świadczenia, świadczący usługę musi działać na rzecz nabywcy we własnym imieniu i na własny rachunek, oraz przy świadczeniu usługi

musi nabywać towary i usługi od innych podmiotów dla bezpośredniej korzyści turysty. A contrario, w sytuacji gdy świadczący usługę nie działa we własnym imieniu i na własny rachunek, nie nabywa usług dla bezpośredniej korzyści turysty od innych podmiotów, a także usługa ta jest usługą pojedynczą (nie jest złożona z co najmniej dwóch świadczeń), usługa taka nie może być uznana za usługę turystyki.

Nabywając usługi żywienia w celu ich dalszej odsprzedaży, w ramach świadczonych usług hotelarskich, na rzecz klientów ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego – które nie są świadczonymi przez wnioskodawcę usługami turystycznymi – wnioskodawca nie ma prawa do odliczenia podatku VAT z tytułu nabytych usług w zakresie żywienia, które nabywa w związku ze świadczonymi przez wnioskodawcę usługami hotelarskimi.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

